

Non Solus

7 oktober 2018

Er zijn nog 12 wachtende voor u

Het lijkt dit jaar wel of wij niet op mooi weer hoeven te wachten. Het kan, zoals een gemeengoed zegt, gewoon niet op. Klimaat de schuld dikke bult wij genieten ervan. Hoewel meer dan dertig graden is wel veel.

Zo viel mij bij toeval iets bijzonders op, dat zal u als lezer ook wel eens overkomen. Al buiten, in de zon lopend, kom ik één mijner burens tegen die ik niet ken maar wel herken. Zij zegt vriendelijk, voor mij niet onaardig, lekker weertje, goeie middag hoe gaat het met je.

Ik antwoord, altijd blij met een praatje, dank u wel met mij gaat het prima. Lekker een stukje bewegen, wat wil je meer. En hoe gaat het met u.

Toen kwam er een tirade over iets dat zij al vier weken terug besteld had, zij haar hadden gebeld dat het nog wel vier weken zou gaan duren voor dat de levering kon arriveren. Ik zei, met een begrijpend gezicht. Wat fijn dat ze de moeite hebben genomen even een belletje er aan te besteden.

Zelf had ik net een wachttijd van zes weken achter de rug bij de oogarts. Die wachttijd was mij goed uitgelegd en alles gebeurde daarna geheel volgens afspraak. Toevallig had ik ook nog een boek besteld bij BOL.com dat binnen de beloofde vier en twintig uur op mijn adres werd afgeleverd.

Zij was ontroostbaar en ratelde nog enige tijd door, zo van nog 12 wachtende voor u ,bij de telefoon, maar bouwde wel al ratelend een conclusie op die haar rust deed weder keren.

Haar conclusie was eenvoudig en zeker waar. Ach ja de tijden zijn veranderd en we zullen er aan moeten wennen. Bij alle zegeningen, zoals bij jouw boek, hebben we ook minder prettige zaken te accepteren, ieder voordeel heb z'n nadeel, wat de voetbal fenomeen Johan Cruif ons al leerde.

Zij was gegaan voor een mooi verhaal en een snelle koop.

Mijn bestelling bij BOL.com kost de kleine boekhandelaar zijn brood.

Bij al dat moderne gedoe, dat wij mee mogen beleven.

Moeten wij oude gewend zijnde zaken prijs gaan geven.

Het nu iets beter kennende buurvrouwetje met letje als haar naam.

Is enigszins opgelucht, genietend van het zonnetje verder gegaan.

Al gaande mijn weg overdacht ik kom jo, allee.

Zo een probleem als die letje maak jij ook wel eens mee.

Na het elkaar ondersteunend gesprekje gingen wij uit één.

Met een voldane zekerheid, wij zijn niet alleen.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel